

Karl Marx uiterst actueel.

www.MinisterieVanPropaganda.org

In tegenstelling tot wat burgerlijke academici en rechtse (media) experts beweren is het marxisme niet dood of achterhaald. De hedendaagse (neoliberale) werkelijkheid bevestigt de geldigheid en actualiteit van de fundamentele analyse van Karl Marx.

In Het Kapitaal deel 1, geschreven in 1867, beschrijft Marx het proces van de kapitalistische ontwikkeling: De opeenstapeling van rijkdom tegenover de opeenstapeling van ellende: De rijken worden rijker en de armen steeds armer.

In het Communistisch Manifest, schreven Karl Marx en Friedrich Engels: "voor het kapitalisme is het noodzakelijk dat de markt voortdurend groeit. Het gevolg is dat grote bedrijven zich over de wereld verspreiden. Zij moeten zich overal nestelen, alles regelen en internationale verbindingen tot stand brengen. ... Er ontstaat een exploitatie van de wereldmarkt, dat een kosmopolitische karakter heeft. Overal vindt men dezelfde productie- en consumptiepatronen. ... Het dwingt alle landen, op straffe van uitsterven, deel te nemen aan een burgerlijke wijze van productie.

Deze woorden uit de negentiende eeuw beschrijven het proces dat we vandaag kennen als "globalisering". Het werd geschreven in 1848, voordat er telefoons, auto's of vliegtuigen, microchips, computers en draadloze communicatie was uitgevonden.

Het internationale kapitalisme is een enorme kracht van betekenis. Het bepaalt wat wij moeten kopen, hoe wij moeten werken en naar welke programma's wij luisteren en kijken. Het neoliberale kapitalisme domineert op vrijwel alle terreinen de samenleving. Zelfs de politieke partijen zijn in meer of mindere mate beïnvloed door deze ideologie.

Verschillende internationale organisaties van NAVO tot VN onderhouden en verdedigen het kapitalisme door middel van kolonies, monopolies, voorrechten en nationale onderdrukking."

1

De hedendaagse buitenlandpolitiek van de Verenigde Staten is gebaseerd op oorlog of dreiging met oorlog. De voorbeelden zijn legio: Irak, Afghanistan, Palestina, Cuba, voormalig Joegoslavië, Colombia, Noord-Korea, Venezuela, Iran, Soedan, Filipijnen, Syrië en andere landen.

Imperialistische agressie en kapitalistische uitbuiting vormen het uitgangspunt van de Amerikaanse buitenlandpolitiek. Het maakt daarbij niet of de Democraten of de Republikeinen de controle over het Witte Huis en/of het Congres hebben. De kapitalistische staat, blijft een instrument van onderdrukking.

Voor een nieuwe en sociale samenleving is het noodzakelijk dat de repressieve kapitalistische staat wordt ontmanteld. Pas dan kunnen de belangen van de werknemers goed worden behartigd.

Na de contrarevoluties in Oost-Europa en de Sovjet-Unie is de strijd tussen de klassen, de strijd tussen de onderdrukker en de onderdrukte naties geïntensiveerd. Fidel Castro noemde dit de grootste tegenslag in de geschiedenis van de werkende klasse.

